

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia, mica publicitate 5 bani cuvîntul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
 C. Rădulescu-Motru
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Conșt. C. Pop.-Tașcă
 Gr. Teodossiu.

SUMARUL: «Albina», Bine ai venit! — 8 Noembrie. — Mulțumire. — Gh. Adamescu, Nicolae Bălcescu. — C. Fussea, O scrisoare. — Străin în Țara lui. — N. O. Popovici Lupa, Industrializarea fructelor — G..., Propunerii bine-făcătoare. — M. Constantinescu, Efectele alcoolului. — Comitetul societății «Snagovul», Încă o tovarășie la sate. — (Virgil Broscărescu, Patrie. — Móra. — Radu, Apa de băut. — George Bulmoș, Frașilor Români din toate unghiurile! — T. Danilăscu. Dare de sémă. — Cronica Săptămânii. — Răspunsurile la întrebările din No. 41-44, an III. — Numele deslegătorilor. — Premii deslegătorilor. — Mulțumiri. — Bibliografie. — Poșta administrației.

Ilustrațiuni: Nicolae Bălcescu. — Uscător de prune văduț din față. — Uscător tăiat în lung. — Móra de apă — Móra de vînt. — Pagina glumetă: Nemulțumitul.

FURNISORUL CURȚEI

RECOMPENSE OBTINUTE :

- 4 Diplome de onoare
- 19 Medalii de aur
- 1 Grand Prix
- 1 Afara de concurs

MEMBRU JURIULUI

Medalie de argint la Exp.

Univers. Paris 1900.

Cea mai mare recompensă
ecernată conservelor străine.

FABRICA DE CONSERVE STAICOVICI

Ca și în anii trecuți vă oferă anul acesta produsele sale de legume, precum: **Mazăre, Fasole, Bame, Ghiveci, Pătlașele vinete, Fasole țucără și Ardei copti în cutie de 1/2 kilo cu prețul de Lei 5,75, colecția de 10 cutii, din care voiți să alegeți. Transportul gratis pînă la gara sașă comuna D-văstră. Plata în ramburs.**

Fiind siguri că în tot-d-a-una ați fost mulțumiți de calitate și preț, avem speranța că și anul acesta ne veți onora cu comanda D-văstre, mai cu seamă că anul acesta am redus prețurile cu 20% în raport cu anul trecut.

Comanda se adresează

D. STAICOVICI.

Strada Regală, 11.

Deslușiri pentru D-nii abonați.

Rugăm pe abonații noștri cari sînt achitați pe anul al III-lea și au fost suprimați fără cererea lor, să ne comunice când au achitat abonamentul ca în cas de erore să putem îndreptă, iar de au incredințat altor persoane costul, iarăși să ne comunice, arătându-ne *precis*, numele, funcția și domiciliul acelor persoane.

Mai rugăm pe toți d-nii abonați cari și-au schimbat sau își vor schimba domiciliile să ne comunice noua lor adresă, arătând neapărat unde au primit revista în trecut.

Abonații ce ne trimit banii, să scrie pe dosul cotorului mandatului deslușit pe ce timp trimete abonamentul; iar dacă cere abonamentul din nou, să scrie deslușit numele și comuna pe cotor. Ceii ce trimit și pentru alți abonați, să puie deslușit pe cotorul mandatului numele și comuna în care locuiesc ie-care abonat.

În cas când unui abonat nu i se aduce revista cel mult a treia zi după Duminică, să reclame oficiului poștal prin care primesce și de nu e satisfăcut să ne reclame nouă. Aceiași lucru să-l facă și când li se aduce revista neregulat.

Numerile ce n'ar fi fost primite la apariție și nu ne vor fi reclamate cel mult în 15 zile de la data lor, sub nici un cuvînt nu se vor mai trimite.

Tirajul revistei fiind redus numai la numărul abonaților și rezervându-ne numai un număr foarte restrîns de colecții, rugăm cu insistență pe d-nii abonați a ține socotelă de avîsul nostru, în interesul d-niilor lor.

Abonații neachitați încă și cari ar dori să continue abonamentul în anul al IV-lea, să se grăbescă a achita pentru a li se pute da și numerile din urmă.

BINE AI VENIT!

Bine ai venit, O! Rege, în capitala țării Tale!

Poporul Bucureștilor Ți-a eșit înainte, întimpinându-Te cu strigăte de bucurie. El eunősce în Tine pe suveranul iubit, pe părintele Patriei, pe Cella care și-a identificat viața cu viața națiunii.

În împrejurările grele prin cari trecem, inima ne îndemnă să ne strângem cu toții în jurul tronului, în jurul stégului național, pentru ca de aci să căpătăm tărie spre a rezistă mai departe la nevoi, spre a ne oțeli caracterele, căci nu scim când va suna ceasul.

Manifestațiunea ce s'a făcut în ziua de 7 Noembrie este o nouă afirmare a acestei legături între Tron și Națiune, legătură cimentată prin frăția de arme pe câmpiile Bulgariei, legătură ce va fi garanția viitorului.

„ALBINA.“

8 NOEMBRÉ

Ca și în alți ani, s'a prăsnuit printr'o slujbă dumnezeiască în sântul locaș ce pörta numele eroului Mihaiu, amintirea zilei onomastice a aceluia care a întrupat visul de aur al națiunii romănesce: patria cea mare.

Daca Mihaiu a unit sub sceptrul său numai o parte din țările romăne, acelea cari alcătuisé odinioară Dacia-Felix, draga țară a Cesarilor, daca acésta unire eră făptuită sub puterea armelor și în condițiuni ca să nu pötă dăinuî, nu e mai puțin adevărat că el întrupéză un ideal.

De aceia cu bucurie sərbătorim ziua sfinților Arhanghelii Mihail și Gavril, amintirea aceluia care a pierit la Turda, și reproducem aci versurile pe cari i le adresă odată marele poet Alexandri:

*O mare Domn! pe timpul de fapte colosale
Când te luptai, la vintul produs de spada ta,
Nimic nu sta 'n picioare, nimic nu rezista,
Căci ea cântărea 'n pumnii-ti cât sörta țării tale,
Și toți cari, în orbire, căleau țara română
Ca spice secerate cădeau pe câmpul ei;
Chiar mörtea, mörtea crudă, scăpă cösa din mână
Sub fulgerul teribil eșit din ochii tăi.*

MULȚUMIRE

Aducem cele mai căldurose mulțumiri d-lui N. Roșeti Bălănescu, prefectul jud. Neamțu, pentru ajutorul moral ce ne dă. Dea Dumnezeu ca pilda domniei sale de a propăvădui răspândirea «Albinei» printre țărani, să găsească și alți imitatori.

Nicolae Bălănescu.

Cum mai bine de cât ori-când, aflăm prilej să vorbim despre viața aceluia care a povestit faptele lui Mihailu.

Nicolae Bălănescu este unul din scriitorii noștri de frunte. Numele lui va trece peste vécuri, căci întreaga lui viață și-a închinat-o Patriei, și operele ce ne-a lăsat sînt nu numai lucrări de știință, dar adevărate poeme încăldite de cel mai curat patriotism, și valoarea lor nu va scăde chiar dacă progresele științei le-ar afla greșite în unele privințe.

Născut la 1819 în Bucuresci, el urmă în școlile — puține — ce se aflau pe atunci în țară, dar, ca mai toți bărbații din generația lui, înveță mai mult singur. După ce servi în armată, pentru care a avut tot-d'a-una o dragoste nemărginită, fu dintre acei tineri cari lucrau pentru o reformă politică în principate; iar mai tîrziu, la 1848, fu dintre conducătorii revoluției.

Iubirea de țară îl îndemnase să studieze trecutul ei și studiază cu o deosebită serioșitate, ast-fel că la aparițiunea primei sale lucrări «Puterea armată a Românilor,» totă lumea cititoare, din amîndouă principatele, vedu într'însul un mare scriitor.

Cu câți-vă ani înainte de 1848 întreprinse, în unire cu Laurian, publicarea «Magazinului Istoric,» o revistă prețioasă în care dete la lumină multe cercetări de o mare importanță. Vremea turburată de la 1848 întrerupse această publicațiune, căci cei doi

directorii părăsiră țara, ducându-se în Transilvania.

Acolo eră revoluție... Bălcescu a admirat pe Români Ardeleni, mai ales pe Moți, conduși de nemuritorul Avram Iancu, și a descris în pagine mișcătoare zilele ce a petrecut printre dînșii.

Dar nevoile și bóla îl siliră să plece spre un cer mai senin. Italia, frumoasa Italie, îl chemă pe plaiurile-î încântătoare. Acolo își sfirși viața acest mare patriot, acest mare poet al istoriei noastre. Cine a citit cuvintele ce adresază el din Palermo patriei sale, și n'a fost mișcat pînă la lacrimi!

Nicolae Bălcescu.

«... Cu inima sfișiată de durere, mă lupt cu o bólă crudă și neîmblândită, caut a câștiga timp asupra-î și a o întrece în iutelă ca să pot lăsa fraților mei aceste pagine din viața părinților noștri, și cad sleit de putere, mistuit prin silintele ce fac.»

Paginele de cari vorbește aci erau din «*Istoria Românilor sub Mihaiu*,» pe care în adevăr a lăsat-o neterminată.

Ce început măreț! Ce accente patriotice!

«Deschid sfinta carte unde se află înscrisă gloria României, ca să pun dinaintea ochilor fiilor ei câte-vă pagine din viața eroică a părinților lor...»

Moștenitorii ai drepturilor pentru păstrarea cărora părinții noștri s'aũ luptat atâta în vécurile trecute, fie ca aducerea aminte a acelor timpuri eroice să deștepte în noi simțimintul datorinței ce-avem, de a mări pentru viitorime această prețioasă moștenire!»

Acesta este istoricul lui Mihaiu. Dar n'a putut sfirși lucrarea, căci mórtea l-a secerat la vârsta de 33 de ani.

El a murit sperând un viitor fericit pentru patria sa, căci speră că va domni odată *Dreptatea* și *Frăția*.

Atunci, ȓice el, «toți Româniil vor fi una, liberi

«și frați. Vai!... nu voiū avé noroc a vedé acéstă «di, de și eū asemenea am muncit și am pățimit «pentru dreptate și cel din urmă al mieu cuvînt va «fi încă un imn ție, țara mea mult dragă.»

Gh. Adamescu.

6 SCRISGARE

Onorabilă Redacție,

arele cetățean C. N. Rosetti, a dis: «Voesce și veī puté.» O mână de bărbați hotărăți, aū voit, aū putut și aū scăpat țara de sub jugul Turcului și de sub umilința Rusului.

De ce și voi, atâți bărbați culți, să nu puteți scăpă de sub jugul ignoranței pe muncitorul Român!?

Voința și puțința cu cari v'ați înarmat «Albina,» v'aū dovedit în scurt timp că adagiul marelui Rosetti este posibil a se realiză și de voi. «Ajunși aci, înainte cu Dumnezeu, și geniul cel bun al României vē va ajută.» Să vē aduc un exemplu, căci exemplele sînt mai convingătoare: «Albina» vōstră m'a stimulat să vēd cu proprii mei ochi o școlă înființată în anul 1899, într'un cătun numit Ulm, situat alături cu proprietatea mea. Învețătorea acestei școle mi-a spus că copii sînt mulți în cuprînsul cătunului, dar sînt și mulți goi, fiind părinții lor atât de săraci, în cât nu le pot cumpără nici cărțile trebuincioșe.

Ca român, m'am gîndit mult la acéstă grea piedică a învețămîntului și de unde am și de unde n'am, am dat 50 lei cu cari să se cumpere cărți trebuincioșe copiilor celor mai săraci și ceva opincuțe pentru iarnă. Școlă ast-fel s'a populat, merge înainte de o cam dată.

Mulțumit sufletesce de acest progres, m'am gîndit la viitor și la gréua situație a țaranului nostru; am dat de veci comunei respective o bucată de pămînt, care este situat în apropiere de școlă și pe care-l aveam închiriat anual cu lei 50, cu condiție însă, ca venitul acestui loc să-l întrebuiințeze în scopul prevēdut.

Eū cred că «Albina» va impulsiona pe mulți ca să facă ca mine și pōte și mai mult. Decī, încă odată țic: Inainte cu Dumnezeu, bunī și muncitori Români, aducēndu-vē aminte țicētōrea străbună: «Românul nu piere.» Daca n'a pierit el, când n'a avut școlă, dar acum că are școlă, are biserică și preoți ca voi, cum o să piară?

Am vēdut în apelul vostru semnalate greutățile cu cari

vă luptați ca niște eroi; gândiți-vă că fără greutate și mari jertfe, în țara noastră nu se poate realiza nimic, pentru binele omenirii...

Rămâiți cu stimă și iubire sinceră al vostru devotat.

C. Fussea.

Mare proprietar, fost senator și deputat.

NB. — Rog să primescă administrația «Albina» lei 20, obolul meu, și lei 5, costul abonamentului fiului meu Trajan, trimiși cu mandat poștal.

Tîrgoviște.

Străin în Țara lui (1).

Victor Cosmin, un om de-o voință mare, cu multă carte, cu pricepere deosebită în ale plugăriei, însuflețit de dorul puternic de-a deșteptă pe sătenii la viața adevărată de muncitori ai pământului și de cetățeni, se aședă într-o comună din județul Suceva, Măinești-Plopilor.

Printr-o împrejurare, făcându-se vacant locul de învățator, Victor Cosmin ajunge învățătorul comunei și începe uriașa muncă.

Inzestrat cu darul de a grăi bine și de a lămuri tot ce scie el, în așa chip, în cât sătenii să pricépă și să se lipească de cuvintul lui, încetul cu încetul, isbutesce a face din Dumineci și sêrbători, acele zile dorite de sătenii, când să alerge cu toții însetoșați de a-l ascultă, de a învăța și de a se folosi de învățăturile lui.

A se lăsa de beătură, a sci cum să se îngrijescă pe ei și vitele lor, a sci cum să-și ție curate casele și bătătura, a sci cum să-și caute și să-și semene țarinele, ajunge în curînd să intre în obiceiurile de toate zilele ale fie-căruii sătean.

În același timp, urmând cu programul oficial la școlă, el scie să împlinescă acest program și să dea școlarilor o direcțiune practică, potrivită vieții lor de omeni. El inspiră copiilor gustul de musică și începe a alcătui corul, cu care, peste puțin timp va ajunge la deosebit progres.

Când socoti el că sătenii sînt îndestul de pregătiți, începă a visă pentru ei plugăritul în mare, adică întovărășirea tuturor pentru a luă cu arendă o moșie întregă.

Proprietarul Măinescilor, pregătindu-se să se ducă în străi-

(1) Așa se numesc «Romanul» pe care-l va publică zilele acestea cunoscutul nostru poet și scriitor Niger. Publicăm aici subiectul acestui roman.

nătate cu familia, pe mai mulți ani, Victor Cosmin îi propune să-și arendeze sătenilor moșia. Aceștia îi garantează arenda cu avutul lor: case, pluguri, boi și cu munca lor colectivă.

Intr'atât de bine îi lămuresce Cosmin proprietarului cestiunea, că acesta se plăcă: iată dar că în loc de un om singur, arendaș, obștia satului iea moșia și, — sub conducerea lui Cosmin care, dirijând-o, și învață să facă agricultura sistematică, — această obștie isbutesce pe deplin.

În curînd Măinescii-Plopilor devin un centru minunat de activitate economică, de ore-ce sătenii, bine dirijați și învățați, nu se dau înlăturii de la nici o ramură de hărnicie: nimic nu le pare greu și dorul de propășire le este creșul.

Satele de prin apropiere de pe alte moșii, sărăcite de-o exploatare neomenoasă a evreimeii proprietară și arendașă, încep a privi cu jînd la Măinesci și a dori o sôrtă ca a lor.

Victor Cosmin, pe cale pacinică și cu prudență le-arată cum pot ajunge și ele la scăparea de sub jugul exploatareilor: Măinescenii au fundat o Bancă populară; ei le vor ajuta să se plătescă de datorii, să-și cumpere pluguri și boi, să-și desrobescă locurile de la arendași și proprietari.

Și evoluțiunea se urmăzează, cucerind sat cu sat, cu toate piedicile ce i se pun de cei interesați, — pînă ce proprietarii români se conving cu încetul cât e de necesar să aibă Ţara o țărănime luminată, conșcie de drepturile și de datoriile ei, îndestul de bogată ca să pôtă luptă cu toate nevoile, — și încep a rîndui ca toți să lucreze pentru propășirea acestei țărănimi care este marea și unica tărnie a Statului.

Victor Cosmin, așa cum e presintat, nu mai este un om, ci un simbol; țaranul, ađi «străin în țara lui,» nu mai este îndărătnicul hulit de atăția și atăția, — ci adevăratul țaran precum e în firea lui: muncitor, bun, cinstit, săritor la toate, — destul să scie cum să-l iea, acela ce vrea să-l lumineze, — destul să fie înțeles de dînsul.

Iar pentru ca toate aceste pilde să pătrundă mai bine, — ele sînt înfășurate într'o povestire de mare și duiosă iubire, ai căreia eroi sînt Victor Cosmin și fiica proprietarului moșiei Măinesci.

Industrializarea fructelor (1)

DE

Dr. M. Popovici

Chimist-agronom.

rept continuare a broșurei *Bosnia și Herțegovina* (Schite economice), apărute la începutul anului, autorul tratéză. în o nouă cărticică, în deosebî pregătirea industrială a fructelor.

Cartea, scósă de sub tipar acum câte-va săptămâni, vine tocmai la timpul potrivit, când în urma impositului asupra țuiceii, am început a dà mai mult interes chestiunii, ce face obiectul acestei scrieri.

Avem în țară 60—70 mii hectare de pruni, cari produc anual în mijlociũ peste 1½ milioane dealitri țuicã. Nu se cunoșce întinderea liveșilor de alți pomi roditori; totuși se pôte afirmã că țara noastră este din cele mai bogate în fructe, multe, fôrte frumoșe și gustóse. Până astã-đi însă, afarã de pregătirea țuicii, bogăția noastră în fructe nu a fost folositã pe cale industrialã.

În Bosnia și Herțegovina sunt vre-o 48 mii hectare de pomi, din care 38 mii hectare cu pruni, adecã abia ceva mai mult de cât jumătate din ceea ce posedãm noi. Dar ce folos! unde putem asemãnã gospodãria ce o face administrația austriacã cu cea ce o facem saũ — mai bine đis — nu o preã facem noi în nici o ramurã de producțiune?

«Bosnia exportézã în mijlociũ anual numai prune pentru 4 milioane florini, adicã peste 8 milioane lei»

În media a 16 ani s'au dobîndit în Bosnia aproximativ 3000 kgr. prune prospete la hectar. *Acéstã cantitate dã 60 decalitri țuicã a 3 lei, adicã un venit brut de 180 lei de hectar.*

«*Aceășã cantitate de prune prospete produce 900 kgr. prune uscate, care în Bosnia se vînd pe preful mijlociũ de 30 lei suta, prin urmare dau un venit brut de 270 lei.*»

La noi se obțin abia 25 decal. țuicã, adicã 75 lei la hectar. În anii de belșug venitul este mult mai mare: un prun bine desvoltat dã minim 40 kgr. prune, cea ce la hectar ar face o producție de 10—12 mii kgr. și dacã numai pe jumătate s'ar uscã, am avé totuși un venit brut de 800 lei, iar net de 400—500 lei la hectar.

Dupã aceste generalități, cari învederézã, cât de înapoiățî suntem în acéstã privință, autorul ne vorbesce de «*mijlócele*

(1) Broșurã de 44 pagini, de vinđare la librãria Socec cu 1,30 fr.

întrebuințate în Bosnia pentru a face să propășească cultura pomilor roditori. După ce s'a studiat țara din punctul de vedere al culturii pomilor, s'a aplicat următoarele măsuri cu rezultate excelente: 1) s'a înființat *stațiuni de cultura pomilor roditori și a viței de vie*, în 3 regiuni diferite, pe suprafețe de 25—60 hect. Aceste stațiuni funcționează ca școli practice, ca gospodării model, stațiuni experimentale și ca pepiniere. 2) *Pepiniere erariale și comunale*, în 12 localități, pe 1½—8 hectare, au menirea de a produce pueți din speciile și varietățile cele mai potrivite condițiilor de climă și sol. Materialul produs s'a împărțit la început în dar.

3) Se țin, *cursuri speciale*, cu demonstrații practice pe teren, de către administratorii stațiilor, cari jăcă și rolul de profesori ambulanz. Conferințele se referă sau la cultura pomilor, sau la îmbunătățirea cuptórelor de uscat prune, ori în deosebi la culegerea prunelor, uscarea lor, etc.

4) S'a luat măsuri energice de stărpirea omiđilor, cari astă-dí sunt aprópe necunoscute în culturile de pomí.

S'a tipărit o broșură populară despre cultura prunului, broșură care se citește sătenilor de către toate autoritățile publice. Ca urmare, numai într'o singură plasă s'a plantat în 1890 aproximativ 40.000 pruni, potrivit îndrumărilor cărții.

În fine guvernul a înjghebat și comerțul cu prune uscate atît în țară cât și în afară.

Casele de ajutor înființate pe plăși, au pus la îndemână tuturor cultivatorilor în deosebi creditul necesar la îmbunătățirea gospodăriilor lor. O asemenea cassă dă cu dobîndă de 4—6% pe an și capitalul uncoia e de 10—80 mii lei.

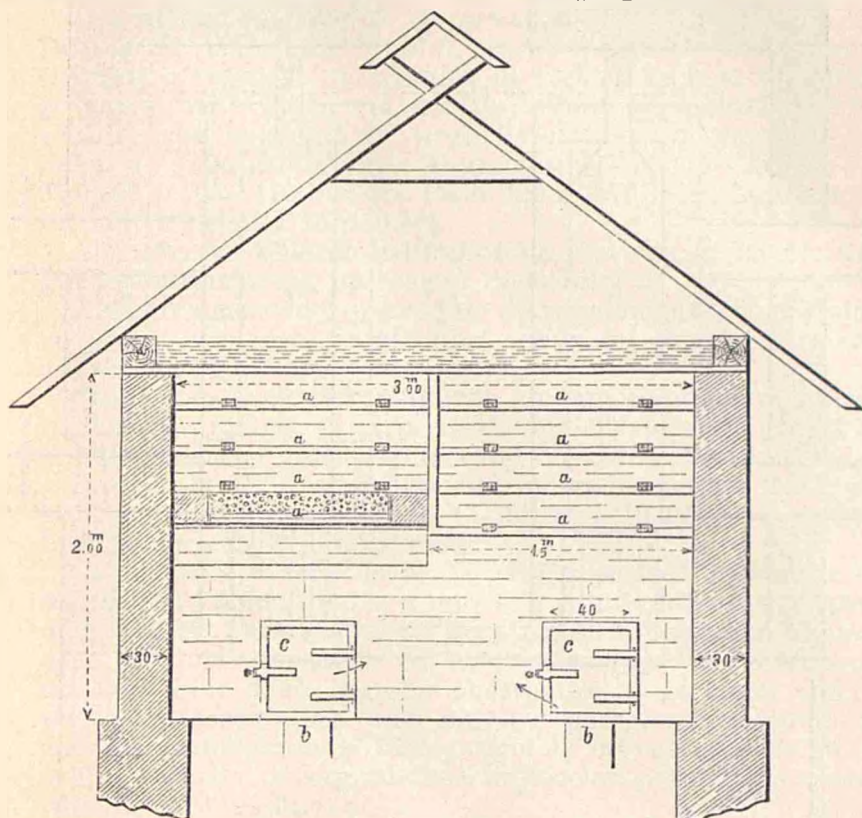
Cu un tot de măsuri bine chibzuite, energic și cinstit aduse la îndeplinire, cultura pomilor s'a ridicat repede, comerțul cu fructe uscate a devenit un izvor însemnat de avuție pentru Bosnia.

După acestea autorul tratéză chestia ce forméză subiectul cărții sale, descriind întâiú uscătoriile bosniace vechi, cari de alt-fel se obiđnuesc încă și în Serbia, unde prunele uscate sunt un însemnat izvor de bogăție. În asemenea uscătorii prunele se uscaú mai încet, mult din sucul lor se scurgea, așa că se dobîndea o marfă de calitate inferióră și neuniformă. De aceea guvernul bosniac a început a face la 1890 încercări de îmbunătățirea uscátórelor și mânuirii lor, așezându-se câte-va cuptóre Cazenille și Ribbe lângă uscătoriile vechi. Totuși asemenea cuptóre nu s'aú răspândit, din cauza prețului lor relativ urcat (cam 800 fiorini pentru Cazenille și 450 fl. p. Ribbe). De aceea s'a hotărât *îmbunătățirea uscátórelor bosniace*, făcendu-li-se între altele o ventilație potrivită și lesne de mânuít.

Se descrie amănunțit uscătorul schimbat a căreia construcție este arătată prin 4 figuri în text. Reproducem aci două figuri cari arată cum s'ar vedé uscătorul în față și tăiat în

lung. Cea mai mare parte a materialului de construcție constă din pământ și lemn fiind ast-fella îndemâna micului cultivator.

Prunele se trec întâiu printr'un ciur spre a deosebî pe cele mari de cele mici, înainte de a le pune pe gratiile de uscare.

Uscător de prune văzut din față.

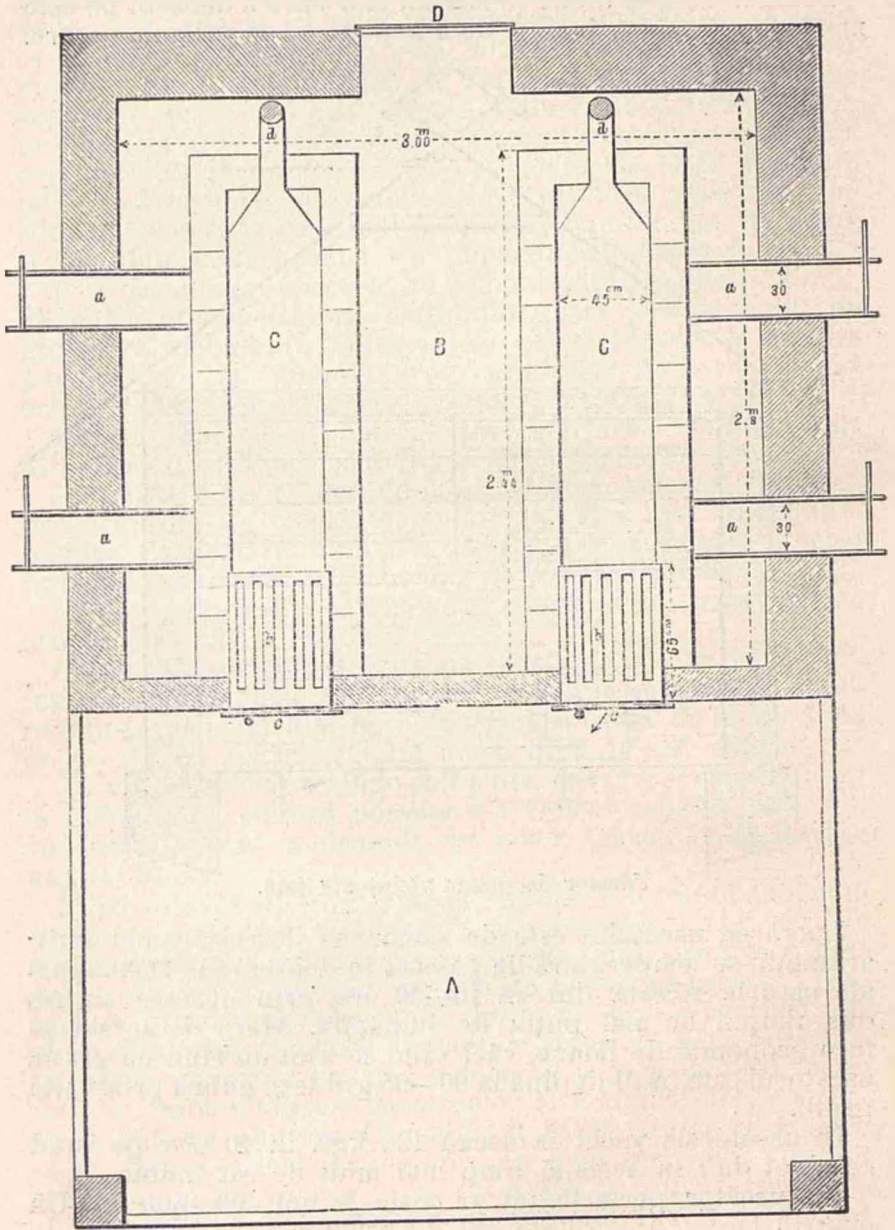
Lucrarea uscatului este de asemenea descrisă amănunțit arătându-se temperatura de păstrat în deosebitele răstimpuri ale uscării. Acesta durează 16—20 ore, prin urmare s'a re, dus timpul la mai puțin de jumătate. Afară de acesta se face economie de lemne, căci când se scot un rînd de gratii, uscătorul este încălzit pînă la 90—95 grade și gata a primi alte gratii.

În uscătoarele vechi se uscau 120 kgr. în 40 ore, pe când cele noi dau în acela-și timp mai mult de cât îndoit.

Un uscător perfecționat ar costă la noi 400—500 lei. Un ciur 15 lei.

Este bine înțeles, că se pot usca și alte feluri de fructe, precum și prune fără sămbure sau fără pojghiță.

Bosniecii se mai îndeletnicesc și cu fabricarea țuiceii, servindu-se de cazane vechi, ca și ale noastre. De curînd însă

Uscător tăiat în lung.

s'aũ introdus și cazanele sistematice Deroy. Eĩ se mai ocupă și cu prepararea magiunului, din care se exportă pĩnă la 200 vagone pe an. 100 kgr. prune prospete dau 30—32 kgr. magiun.

Intocmirea comerțului cu prune uscate a fost luată în Bosnia în mânia guvernului, care «prinr'un statut bine chibzuit a regulat condițiunile, în cari să se facă vinđările și cumpărările de prune uscate», admitend înainte de tôte «clasificarea existentă în tĩrgurile streine, pe numėrul de prune la jumătate de kgr. și anume: 60—65, 70—75, 80—85, 95—100 și 100—115 bucăți». Peste 120 bucăți la $\frac{1}{2}$ kgr. marfă nu mai e primită în comerț.

Alegerea în vederea calităților de mai sus se face în tĩrgurile de desfacere, cu mașini deosebite.

Aplicarea măsurilor prevėdute de regulamentul comerțului cu prune este incredințată unei comisiuni cu un funcționar administrativ în cap.

Pruna bosniacă și-a asigurat un bun renume nu numai în Austro-Ungaria, ci și în Germania, Elveția, Norvegia și Suedia, Italia și Rusia, concurând cu cea franceză,

Intre 1896—1897 s'aũ exportat în medie anuală 2.612 vagone, cu prețul mijlociũ de 15 fiorini suta de kgr., ceea-ce face pe an cam 8 $\frac{1}{2}$ milioane lei.

Ca încheere, autorul își arată părerea asupra măsurilor, ce se pot luă la noi, pentru a întemeia și întinde industria prunelor uscate: putem imita pe Bosniaci, cu condițiunea anume: de a se aplica măsurile cu aceeași energie. În acest scop nu ar fi bine a se îngloba chestiunea la serviciul viticol, «ci să se incredințeze unei singure persoane competente și mai ales inteligente și fără preget la muncă, și care să se ocupe exclusiv cu organizarea mijlócilor și aplicarea măsurilor de îmbunătățire.»

Ar trebui apoi să se transforme actualele pepiniere în școli, cari să se ocupe și cu formarea de bunĩ gospodari în aceste ramuri de producție.

Județele și comunele din regiunile respective s'ar obliga să înființeze pepiniere de pruni, cari dau prune bune de uscat, apoi câte o uscătorie tip bosniac.

Societățile cooperative, sindicatele agricole, asociațiile Reifeisen sau Schultze-Delitzsch ar procura cultivatorilor creditul necesar.

Cu acest conținut, broșura d-luĩ Popovici nu numai că atrage atențiunea asupra unei ramuri de producție cu totul nebagate în sėmă, dar va servi de călăuză în utilizarea industrială a fructelor.

N. O. Popovici Lupa.

Propunerii bine-făcătoare.

omnul Sp. Haret, fost ministru al cultelor și instrucțiunii publice a scris în revista «Convorbiri didactice» (anul VI No. 7—8), un articol intitulat «Societatea corpului didactic primar și liga învățămîntului.» Atrag luarea aminte a tuturilor învățătorilor din țară asupra acestui frumos și important articol. Sînt în acest articol vederi și simțiminte înalte; vederi și simțiminte bine-făcătoare pentru întreaga noastră viață socială. Vom vorbi și noi la timp despre cuprinsul acestui articol, căci nu voim să fie dat uitării după cum se dau multe lucruri bune în țara acésta!

D-l Haret e cunoscut ca un bărbat cu mintea luminată și limpede, cu inima caldă și înflăcărată pentru tot ce e bun și folositor țării și în deosebi populațiunii noastre rurale. Dar cine n'a auzit de Haret? Cine nu scie cât și cum a lucrat dînsul ca ministru al cultelor și instrucțiunii publice?....

D-l Haret vede în învățători pe apostolii poporului nostru rural. Populațiunea rurală e bîntuită de multe reie, e copleșită de multe păcate. Mîntuirea ei nu atîrnă de cât de la felul cum învățătorii își vor pricepe chemarea, de cât de la felul cum vor lucra în mijlocul poporului. Dacă poporul nostru a stat pînă acum pe loc, pricina trebuie căutată în faptul «că n'a avut și nu are sfătuitoari.»

Adeverații sfătuitoari inteligenți și cu inimă nu pot fi de cât învățătorii. Spre ei se îndreptă și d-l Haret. Lor le deschide inima și le spune tot ce a vădit și tot ce știe despre satele noastre. Și cât de frumos sînt spuse toate acestea și cu ce adînc rost pentru orî și ce suflare românească! Trebuie să fii cu totul străin de dorințele nîmului românesc ca să nu ți se sdrobescă inima de durere pentru multele neajunsuri ale poporului nostru rural!

Tot ce spune d-l Haret e isvorât din cea mai patriotică inimă; e fructul preocupățiunilor sale pen-

tru îmbunătățirea stării morale și materiale a satelor noastre. Rămâne acum ca cele spuse de d-l Haret să fie citite de învățătorii noștri și puse la inimă. Noi ne-am făcut o sfântă datorie atrăgându-le luarea aminte asupra lor.

G...

Efectele alcoolului.

Abia mă reîntorsesem din escursiunea didactică de la Turnu-Severin și fiind primele zile după vacanța Pascelui mă ocupam cu strângerea elevilor, pentru ca să pot reîncepe iarăși cursurile; — nu trecuse de cât trei zile de la sosirea mea în comună și iată că în ziua de 27 Aprilie a. c., ora 8 și $\frac{1}{4}$ a. m., pe cînd făceam lecție la «Limba Română» cu elevii din divisia III-ea, pe neașteptate mă pomenesc în clasă, cu d-l inginer de mine Ión I. Dumitrescu din Ploesci; d-sa eră însoțit de trei dómne (mama, sorași cumnata) și cu toții pornise direct din oraș cu scop de a vizita comuna Poenarii Ralli proprietatea generosului domn *Gheorghe Andreescu*, care a sciut să-și sacrifice, în tot-d'auna, banul cu folos, ocupându-se forțe de aproape de bunul mers al comunei, avënd în acelaș timp sub veșnica sa veghiere școla și biserica pentru care a cheltuit și cheltuesce chiar cea mai mare parte din venitul său.

Visitorii mei au asistat la facerea lecțiunilor, au vizitat întregul local al școlei, grădina ei și riul Ialomita, apoi ne-am fixat programul de ce aveam să facem după prînz, căci din norocire fiind Joi aveam și eu puțin timp liber. Ce și frumoasă a fost joia de la 27 Aprilie? Dómne! cum lucea sórele pe cer și cântau paserile în pădurea vecină satului «Radu-Vodă»! peste tot un raiu și nimic mai mult; — dar școla și personalul ei pe un timp atît de admirabil se bucură de splendida favóre de a avea visitori cu totul streini de ea.

La ora 2 p. m. condusei pe visitori la o fabrică de olărie și tot felul de vase brașovenesci. Când să eșim din curtea fabricii și să luăm drumul către Biserică, locuitorul Nicolae Constantin Zamfir trecu pe lîngă noi ca un glonț, fugind în góna mare prin mijlocul satului; — se mirau visitorii, cu atît mai mult eu, căci nu sciam absolut nimic despre starea lui Nicolae, îl sciam pe Nicolae că este om în putere numai de 26 de ani, liberat din oștire numai de trei ani. Nenorocitul înebunise de patru zile și cu el înebunise și tatăl său Constantin Zamfir, om bătrîn în etate de 65 ani și cu o droae de copii; — e drept, mai la vale către Biserică am găsit pe bietul Constantin stând lungit la șosea și cerșend, de la

toți trecătorii, bani spre a avea ce bea, trebuia să-i dai, căci ți-se făcea și mare milă când 'l aușiau strigând ca un leu însetat că îl arde pe inimă.

De atunci și pînă astăzi sunt zece zile și cu 4 înainte, fac un total de patru spre-zece zile de cînd acești locuitori sunt nebuni. În acest timp ambii au trecut prin o mulțime de crize nervoase. Tatăl fiind bătrîn și cu puterile istovite a căzut la pat, el astăzi și așteaptă césul; fiul, fiind în flórea virstei și cu putere, a stricat tot ce a avut bun pe lîngă casa sa și dacă nu ar fi fost pus sub pasa caraulor atît ziua cât și nóptea, de sigur că și punea capăt zilelor. Constantin Zamfir va muri în curînd și după el nu lasă de cît jalea și sárăcia, ca să-o moștenescă cei patru copii minori și cu mama lor, asemenea și fiul său Nicolae va muri între nebunii de la «*Mărcușă*», lăsând în urma lui o femeie nenocită numai de 20 ani și un copilaș de opt luni.

De sigur că toți cititorii se vor întrebă de cauza înebuneliilor lor, nu e mai puțin adevărat că iarăși toți și-o închipuiesc că principala cauză este numai beția. Sunt mulți ani de cînd cunosc pe sármanul Constantin, dar mărturisesc cu frica D-lui că mai nu-mi aduc aminte de l-am vîdut vre-o dată treaz, din cauza lui acum sufér cele mai mari chinuri și nevino-vații copii, ei toți sunt atinși de efectele ciudate ale beției: Maria de 35 ani suferă de pelagră; Nicolae cel nebun; Dragomira de 16 ani atacată; Dragomir de 14 ani idiot; Atanasie de 10 ani surd și Petre pelagros, sármanul nu are de cît 8 ani; nu numai atît dar patima s'a întins și la nepoți, ast fel-frica cea mare a moșului «*Maria*» are un singur copil «*Ión*»; el a terminat cu succes cursul celor cinci clase primare, deși bun băiat și promitea mult, totuși zile multe nu mai are fiind atins de pelagră.

Dómnne! dómnne! ce urită mai e și patima beției, cum schimonosesce și pocesce pe sármanul om căzut în capcană; pentru acesta, iubiți cititori, imi unesc și eu glasul cu cei ce Dumneșeu i-a trimis ca să se gîndescă la mijlócele ce trebuie întrebuintate pentru a se puté înlătură réul și deci noi de la sate ne apărat trebuie să ne unim în mici centre culturale, ca cu chipul acesta pe lîngă cele alte folóse ce vom aduce populațiunei rurale să o facem de se hotări ca să se ferescă de zéma dracului ce conține numai otrăvuri și ast fel omórá bietul organism omenesc pe care Dumneșeu l-a infrumusețat după cum se vede.

M. Constantinescu.

Dirigintele șólei „Efr. C. Andreescu“ din
Poinarii Ralli

Încă o tovărășie la sate.

In comunele Tâncăbesci și Țigănesci din pl. Snagov, jud. Ilfov, cu sediul în Tâncăbesci, s'a întemeiat o societate de împrumut și păstrare, numită «Snagovul». Scopul societății este: deprinderea la economie a sătenilor, împrumutarea lor cu dobândă mică, dezvoltarea culturală prin conferințe populare și când venitul societății va permite — binefaceri sătenilor din aceste două comune. Îndeplinindu-și formalitățile legale, societatea și-a început operațiunile de la 1 Iunie 1900 cu un capital de 8.000 (opt mii) lei și cu un număr de 35 membri. Conducătorii societății sunt: d-l C. I. Băicoeanu, proprietarul moșiei Tâncăbesci, ca președinte; Pr. I. Enescu, învățator în Țigănesci, vice-președinte; Șt. Georgescu, învățator în Tâncăbesci, casier; E. Teodorescu, notarul com. Tâncăbesci, secretar; Pantazi Grigore, Ion Mihaiu și R. Constantinescu, membrii consiliului de administrație; N. Popescu, D. Dogaru și Pr. Puchenenu membrii comisiunei de control și Țicu Barbu și Pr. M. Mihăilescu ca supleanți. Până în prezent societatea a împrumutat pentru cumpărarea de vite, care, pluguri ș. a., suma de 5.345 lei; iar restul l-a depus la Banca de Scont din București spre fructificare cu 6%.

Creдем că numai prin tovărășii ca acesta, săténul nostru își va îndreptă réua sa stare economică și de aceea îndemnăm cu căldură pe toți luminătorii satelor, să întemeeze asemenea societăți.

Comitetul societății «Snagovul».

P A R T I E (1)

Se drumul ce duce către sat, sergentul mergea grăbit.
— De unde vii, sergentule, cu pieptul plin de decorații? dișe călătorul.
— Din rășboiū.
— Din rășboiū? Atunci, bine-ai-venit; dar cum te chiamă?

— Vlad.

— Tot ca pe vitézul, care a murit, după ce-a înșipt drapelul pe reduta Turcilor. Ore l'ai cunoscut?

— Dar eu sunt!

— Dumné-ta? Dar s'auđise. că l-au găsit mort lângă drapel și — eră soldat?

— Adevérat eram soldat și aprópe mort când m'au luat de lângă drapel, dar Dumneđu a vrut să mai trăesc. Când m'am deșteptat eram în ambulanză și... sergent.

— Dar decorațiile?

— Decorațiile, însu-și Domnitorul cu mâna lui, le a prins la piept.

— Atunci, să trăesci, vitézule, căci vestea ți s'a dus în

1) Vezi No. 3, 4, 6.

tótă țara, te-a plîns, auđind că ai murit. Mult îmi pare bine că te cunosc—și acum încotro?

— Spre casă.

— Drum bun și Dumnezeu să-ți dea bine în tótă viața.

— Mulțumesc, răspuse sergentul, depărtându-se.

Da, eră chiar Vlad, care scăpase de la mórte ca prin minune și care acum se întorcea fericit acasă. Fericit, și eră nerăbdător, că de-ar fi sburat, tot lung i-ar fi părut drumul.

Și Fira nici nu gîndesce că Vlad e la căți-va pași de ea, ea care-l iubesc, care a plîns și care s'a rugat pentru el: ea care-l crede póte mort. Dar nici nu scie, iubita, că datoria, care-i păruse o împilare nedréptă, n'a fost de cât pornirea inimei pentru ea. Ea nu scie că de-a suferit, de-a luptat, de și-a pus viața în primejdie, a fost numai pentru fericirea ei. Și ea îi pareă acuma mai iubită, mai sfîntă—stăpîna a vieții—căci datoria lui eră să trăiască sau să móră pentru ea. Ce n'ar fi dat Vlad ca să trecă ca o clipă timpul ce-i mai rămăsese s'ajungă?

Și când va sci ea cât a iubit-o, când va sci ea că veci-nic gîndul i-a fost neclintit la ea și a visat-o mirésa lui, a lui pentru veci, așa cum va fi acum la întórcere, când va sci ea... și Vlad mergea, mergea și ar fi fugit ca un nebun de nu l-ar fi vedut nimeni, atît dorul îi eră de mare și atît eră de nerăbdător.

În marginea satului o femeie scotea apă din fîntînă.

Eră după scăpătatul sórelui.

— Bine te-am găsit, Flóreo, ąise Vlad ajungênd după drum.

— Bine-ai venit, ostașule; dar de unde mă sciï?

— De unde? Apoi n'am crescut într'o uliță?

— Cum?... Dar ce 'mi ved ochiï? ąise femeea aprópe speriată.

Tu esci, Vlad?

— Eü, chiar eü.

— Vlad, te-am cređut mort. La noi a venit vestea că ai murit.

— Murisem, Flóreo, dar veđi... am înviat, ąise Vlad rîđend am înviat, căci mi-eră mult dor de acasă.—Dar fiind-că veni vorba, ia spune Flóreo, ce mai fac mama Ióna, Fira—nicii vorbă m'or crede mort?

— Mama Ióna? Fira? Dar ce... nu sciï?

— Ce să sciü?

— Ce! nu sciï că mama Ióna a murit? E aprópe un an.

— Vai! Biata mama Ióna. Și cum?

— A murit din răcélă biata femeie; Dumnezeu s-o erte că era bună și de trebă.

— Ce nenorocire! și eü care nici gîndiam.

Iar după o tăcere:

— Dar Fira? Rău o fi dus-o ea, fără mama Ióna, fără alt ajutor, singură...

— Rău, sărmana! Plângea pe mama Ióna că murise, pe tine că erai dus și nu-ți avea de scire... O cereau mulți să mărite, dar ea nu vré, tot credeă că vei veni.

«L-aștept pe Vlad căci așa ne-a fost vorba» dicea ea în tot-d'auna, celor ce-o îndemnă să se mărite.

Dar când a venit vestea că ai murit? A plâns, te-a jelit destul; se amărâse de credeam că o să se ducă și ea biata fată. A fost mult timp bolnavă.

După un timp însă, vedându-se și fără stare și singură pe lume, s'a măritat. A luat un fecior de popă din satul vecin, băiat ce nu fusese luat în miliție, fiind în seminar și rămas de răsboi, pentru ca să se facă popă. A nemerit bine; băiatul e cu carte, om bun și cu stare.

N'a fost să fie a ta Vlad; nu v'a fost scris să vă luați împreună. Fii pe pace, Vlad, că un voinic ca tine, găsește fata cea mai bună.—Dómnne? dar ce ești așa de galben la față, Vlad?

— Nimic, Flóreo, póte de drum...

— Vino la noi astă séră; ai noștri se vor bucură toți când te vor vedé—iar acasă n'ai pe nimeni.

— Iți mulțumesc, Flóreo, sunt atât de ostenit! Dar voiú veni mâine.

— Atunci, nópte bună, Vlad.

— Nópte bună, Flóreo.

Vlad plecă zăpăcit către casă. Vestea Flórei fusese pré nemilos de crudă, pré avea să îndure mare durere de ar fi fost cum spusese ea. Eră de necređut ca sórta să-și bată joc cu atítea nepăsare, după atítea suferințe.

Se duse acasă neîncređător, voind par'că singur să vadă de este adevérat.

Pórta eră stricată — casa gólă — ferestrele sparte de vînt —grădina sélbăticită și pretutindení, nici un semn de viață nici-o licărire, nici-o mișcare — nimeni, nimeni!

Stătú în mijlocul casei, cu ochii rătăciți, cu mintea zăpăcită, nesciind ce să gândească. Dar eră cu neputință, afar numai de n'ar fi un vis, ce-í bântue ființa fără milă.

— Firo! strigă el de-o dată, ca și când ar fi voit să iasă din îndoială. Eră de necređut ca să n'audă măcar un răs-puns, un glas de mângăere, în locul unde nădăjduise să găsească atíta viață și atáta fericire...

Dar strigătul i se perdú zadarnic; casa răsună gólă și spartă.

La ce bun i-a fost viața? Ce i-a folosit și muncă și iubire și vitejie și vise? — Mama Ióna a murit și Fira s'a dus; un altul ajutat de sórtă, rămas neturburat a casă, i-a luat-o, pe când el în depărtare lupta cu mórtea pentru Patrie—visând o răsplată dréptă?

Răsplată! Dar cum? acesta este răsplata Patriei; unii să moră pentru ca alții să trăiască?

Ce-a fost pentru el iubirea de patrie, când scris i a fost să nu mai aibă patrie? Căci de acum înainte nu mai are pe cine iubi, pentru cine trăi. S'a jertfit pentru o zădărnice; el nu mai are Patrie!

Nebun a fost căpitanul, când din propria lui simțire, țeseuse o mrejă atât de ademenitoare, ce-i cuprinsese și inimă și gândire și voință, făcându-l să uite pe el nemernicul, că tot ce-i omenesc e robit sortii, stăpână nedreptă a lumii ce ce zidesce fără un pic de cuvânt noian de fericire pentru unii, pe când pe alții cu muncă, cu iubire, cu jertfă, cu tot ce-i drept al vieții, îi târâsco în praful nemilos al durerii!

În praful nemilos al durerii, căci prilej de durere îi va fi de-acum nainte viața și pustie: răsplata-i nedreptă și visele sunt morțe.

Smintit de durere, cu dinții încleștați de mânia împotriva sortii apucă cu furie decorațiile, voind să le smulgă din piept și să le arunce cu putere în pustiul ce se întindea în juru-i, pe inimă, pe viață-i....

În acelaș timp o rază a lunii scapătă din nor, se furișă blândă pe ferestra deschisă. Pe perețele din față sclipiturii argintii pe pânză albă, se vedură lucind. Vlad tresări ca de-o nălucă.

Uimit se duse pîn'la perete, desprinsese pînza.. Era o cămașă a Firii, cusută cu fluturi, purtată de ea, uitată de ea de mult, de sigur înainte de plecare, de atunci, de când era să fie a lui...

O luă în mâini, o privi. Chipul Firii îi veni în minte, cu toate visele de fericire, cu nunta strălucită, iubita-i împodobită mirésă — așa precum o veduse înaintea morții căzut lângă drapel. Inima se — înduioși de nemărginirea dorului. Și învêli fața în cămașa iubitei și isbucni în plîns.

— O! De ce n'am murit, de ce n'am murit! plîngea el ca un copil. Da, da, să fi murit atunci căci cel puțin acel ce móre împăcat cu sorta mai are un pic de mulțumire, o clipă de plăcere înaintea morții, pe când cei ce are a trăi o viață pustie — numai are nimic.

Și bietul Vlad în casa pustie, nesciut de nimeni, cu lacrimi nesfîrșite plîngea iubita, fericire, visele lui toate spulberate de furtuna nemilôsă a sortii.

(Va urma).

Virgil Broscărescu.

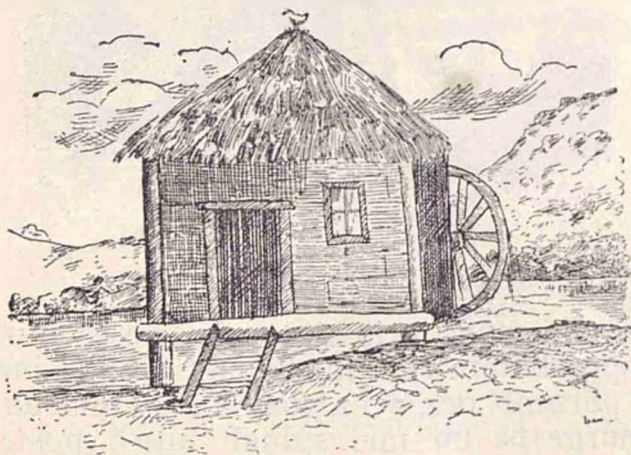
O cugetare pe săptămână.

Nu făgăduiți ceea-ce nu puteți împlini.

M Ó R A

Móra este o clădire care se construiește mai cu seamă pe lângă cursul unei ape curgătoare, fiind-că în casul acesta cheltuețile sunt mai mici. — Móra poate fi clădită din piatră sau din cărămiți și acoperită cu șindriile sau table de fer.

În localitățile muntoase în loc de cărămiți se întrebuintează bârne sau scânduri mai groase, care se lipesc cu pământ. În interiorul morii, cam la o înălțime de $1\frac{1}{2}$ metri (chiar și mai mult) de la podul în sus, de pe lângă peretele ce vine spre cursul apei, se face un pod de lemn tare și mai gros; pe acest pod se așează câte două petre puse una peste alta într'o cutie de lemn de brad de formă rotundă și d'asupra lor se pune un coș mai larg

Móra de apă

la partea de sus și mai strîmt la cea de jos și în coș se pun bóbele de grâu sau de porumb, pe cari voim să le măcinăm. Prin măselele unei roți se pune în mișcare prâsnelul, care învîrtesce piatra de d'asupra, pe când cea de dedesupt rămîne nemișcată. (Róta este pusă în mișcare de o rotă, care se găsește pe aceeași osie pusă în mișcare de cursul

apei). Ca apa să aibă mai multă putere asupra rôtei, curge pe un scoc cam înclinat. Apa se opresce sau se lasă să curgă la rôte prin ajutorul stăvilărilor. Când măcinatul se termină, apa se opresce și i-se dă drumul să curgă pe un alt scoc făcut înadins. In localitățile, unde apele curgătoare lipsesc, se construiesc așa numitele mori de vaporî. Acî rôtele sunt de fer. Se mai pôte construi mori de vînt; la ast-fel de mori mișcarea pietrelor se face prin aripe și numai atunci cînd bate vîntul. Dedesuptul

Môră de vînt.

moriî se află capra, prin ajutorul căria se învîrtesce môra spre bătaia vîntului. La môră se macină grâu, secară, porumb, orz, ověz, etc. Cînd se macină grâu, făina curge pe un mic sghiab într'o postavă de lemn, de unde se ia cu lopățica și se pune în saci.

Făina de orz, ověz, care se întrebuintează pentru hrana animalelor, se macină mai mare și în casul acesta piatra se ridică mai sus; iar făina pörtă numele de huruială. Făina de grâu, și de secară, care se întrebuintează la fabricarea pînei.

Sfaturi pentru sănătate.

VI.

APA DE BËUT

Am spus că omul nu poate trăi fără apă. Nu ori-ce fel de apă este însă bună de băut.

Iată principalele calități pe care le găsim în cărțile de igienă: să fie rece, să fie limpede, să nu mirosă, să fie ușoară.

Apa caldă e grețosă și nu potolește setea. Cu toate acestea nu e bun obiceiul de a răci prea tare apa în timpul verii, Apa prea rece produce dureri de stomac. De aceea să avem grijă a nu ține prea mult apa în gheață.

Un obicei și mai rău este punerea bucățelelor de gheață în paharul cu apă sau cu vin. Bine este să pui sticla cu apă în gheață.

Radu.

Fraților Români din toate unghiurile!

Cultura omului depinde de știință, și numai acel popor se poate mândri de o existență pozitivă care prin știință a ajuns la nivelul cultural, ce-l așază în rîndul popoarelor culte.

Noi Români din Bucovina am sfințit de mult acest axiom și am început — deși cam târziu, dar nu din vina noastră — a aprinde lumina culturii în mijlocul nostru, stăruind din răsuflare a înlătura toate obstacolele ce ni le-au pus în drum adversarii națiunii noastre. Intr'adevăr, mulțumită celui A-Tot-Puternic, avem acum peste tot locul școli populare și două școli medii (gimnasil), în care se educă copiii poporului nostru.

Însă școlile aceste nu satisfac recerințele culturii poporului, ci e de neapărată necesitate de a crea în mijlocul lui un focar de cultură, ca și cel neșcolit să se poată folosi de dulceața culturii.

Pentru scopul acesta s'au constituit în comunele rurale așa numite «Cabinete de lectură» cu menirea de a răspândi cultura și știința în popor.

Prin năbușirea străinismului și asupririi nejuste noi de aici, în culmea munților, pierdem pe di ce trece baza solidă ca popor băstinaș.

În fața acestui pericol mai mulți bărbați cu simț și credință națională, s'au constituit într'un comitet cu scop de a ridica în Va-

tra-Dornei un focar pentru răspândirea culturii la popor. În acest centru al Românilor munteni, însă comitetul nu se pute mulțumi cu ridicarea unui edificiu simplu, ci dorește, în urma unui conclud general, să clădească un „palat național,” care le pe lângă că ar fi focar de cultură, să se presiute tot odată ca un edificiu monumental, demn de caracterul nației române.

Cu ajutorul unor bărbați, iubitori ai poporului s'a și ridicat acea zidire monumentală în centrul orașelului Vatra-Dornei și a ajuns pînă sub acoperămint.

Dară tocmai acum este primejdie ca din cauza lipsei de mijloace materiale, noi Români, să nu rămânem de rușine neputînd termina. Iată pentru ce sîntem constrânși de a adresa către tot sufletul românesc următorul

A P E L

Fraților Români din toate unghiurile, mai ales din învecinatul regat!

Fie-Vă milă de cauza noastră, recunoșteți sfintele noastre năzuințe și scopul ce-l legăm de acest edificiu. Jertfiți, din cele ce V'a dat Dumnezeu, un obol pentru promovarea chestiei curat naționale! Nu suferiți ca să rămânem în nedumerire și de batjocura inamicilor noștri! Ajutați-ne cu cât puteți, ca și noi să rădicăm pe urmă fruntea cu mândrie pe arena luptelor naționale și să demonstrăm că: „Românul nu mai piere,” cât timp pîrtă în inima sa cuvintele sus citate ale nemuritorului Alexandri. Sume orî-cât de mici sînt bine primite.

În special donatoriî a cel puțin 200 corone se vor înscrie ca citoriî pe placa de marmoră cu litere de aur spre vecinica amintire.

Afară de acesta, rugăm cu insistență pe domniî autori, editori, librari, ș. a., pe orî-ce român bine-voitor, de a contribui cu «cărți, reviste» etc., spre sporirea bibliotecii noastre. Este știut, că o bibliotecă bună e unul din mijloacele cele mai eficace pentru răspîndirea culturii și luminei.

Rugăm a bine-voi să adresați ajutore în bani către «casierul» cabinetului de lectură «Sentinela» d-l George Botezat, secretar comunal în Vatra-Dornei (Bucovina), iară cărți și reviste la adresa d-lui Marc. Marcianu, medic-veterinar, bibliotecarul cabinetului.

Vatra-Dornei în Octombrie 1900.

Bibliotecar, **MARC. MARCIANU**
Medic-veterinar.

Președinte, **GEORGE BALMOȘ**
Protopresviter și paroh.

ȚINEȚI MINTE

Când gândurile tale te muștră, te învinuesc, te condamnă, te pedepsesc, lumea întregă n'are nici dreptul, nici puterea să te ierte.

DARE DE SĂMĂ

Se scie că d-l Ión Kalinderu, pentru a se convinge personal de bunul mers al Domeniilor Corónei, inspectează regulat asemenea domenii, cu care ocaziune ajută cu fapta și sfatul, tot ceea-ce merită să fie ajutat.

Domeniile corónei Borca, Sabasa, Farcașa și Mădeiu, au avut fe ricirea de a fi vizitate în zilele de 3, 4 și 5 August, curent.

Ca în toți anii, și-acum, d-l Ión Kalinderu a vizitat Bisericile și școlile de pe aceste domenii, înălțând ast-fel valoarea acestor două instituțiuni, cum și a conducătorilor lor în fața sătenilor.

A vizitat primăriile, societatea culturală «I. C. Cantacuzino,» grădinile și atelierile școlare, revărsând preste tot prețioasele domniei-sale ajutóre.

Domnul Kalinderu s'a interesat de aprópe despre starea locuitorilor de pe aceste domenii, luând ca în tot-d'a-una dispozițiunile necesare pentru binele lor, ajutând pe mulți din ei și sfătuindu-i pe toți să fie harnici, economi și cinstiți.

D-l Ión Kalinderu a mai dat ajutóre bănesci, la mai mulți fi de săteni, cari studiază în școlile secundare, ajutându-i ast-fel a-și desvoltă talentele.

Asemenea a dat gratificații bănesci domnilor învățători ai școlilor de pe aceste domenii, încurajându-i ast-fel, spre a lupta cu noui puteri, pentru îndeplinirea frumoasei misiuni ce au.

Asemenea vizite sint niște mari binefaceri pentru locuitorii de pe aceste domenii.

.T. Daniilescu.

Cronica Săptămâni.

— M. M. L. L. Regele și Regina au sosis la 7 Noembre în Capitală, vedind de la Sinaia. Reintórcerea majestăților Lor în reședința de iarnă a fost o adevărată sərbătóre pentru populația bucurescenă. Decî de mi de ómeni din tóte stratele societățile Le-au eșit întru întîmpinare, arătându-și dragostea și devotamentul pentru iubiții suverani. La sosirea Majestăților Lor au fost întîmpinate de Altețele Lor Regale, de I. P. S. Mitropolitul Primat, de înaltul cler, de domniii miniștrii și de alte persóne alese

Pe tot parcursul stradelor pe unde a trecut trăsura regală mulțimea a aclamat pe Suverani cu numeroase strigăte de ura.

— D-l Onciu, profesor universitar, a fost însărcinat de d-l Primar de capitală să facă un studiu asupra mărcei comunei Bucuresci.

— Școla primară de băeți din Fálticeni va purtá numele de «Alexándru I. Cuza».

— D-l Cristu Negoescu, administratorul Casei Școlilor, va prezentá micul príncepe Carol o elegantă colecțiune, legată în piele, din «Revista copiilor».

— Cu începere de 7 Noembre, monetele de argint șterse sau găurite nu mai au curs de cât cu scădemint de 25 la sută.

Monetele șterse numai de o parte iar pe cea-l-altă se vede bine chipul Regelui sau pajera, au valoare întregă, fără nici un scădemint.

— La serviciul zootehnic de la ministerul de domenii s'a format o colecțiune de lăcustele migrătore cari au bântuit România.

— In urma mai multor adrese primite de către camera de comerț din capitală de pe la diferite persoane care au expus obiecte și lucrări în pavilionu Român al expoziției universale, camera de comerț a răspuns în urmă unei adrese a ministerului de domenii că aceste obiecte care se află expuse și care se vor da camerei de comerț, pentru expoziția pe care o va înființa, se vor aduce în capitală pe seama ministerului, se va îngriji de sorta lor.

— Numărătoarea animalelor domestice, care trebuie să începă la 19 Noembre, s'a amănat pentru zilele de 4, 5 și 6 Decembrie.

— O telegramă din Petersburg spune că în toate bisericile se țin slujbe religioase pentru însănătoșirea Țarului Rusiei, bolnav de Tifos.

Mai mulți medici celebri ruși s'ar fi dus la patul Țarului.

Depeșile din urmă confirmă că boala este regulată.

— Mai multe case mari de comerț s'erbesci tratéză cu banca s'erbescă din Agram ca să fondeze o companie de navigație s'erbescă

Pagina glumetă.

NEMULȚUMITUL

— De ce plângi, băiețule ?

— Am avut un ban și l-am pierdut.

— Na, îți dau eu un ban... (Băiatul i-a banul, dar urmăză să plângă) .
Acum de ce mai plângi ?

— Veți că, dacă nu-l pierdeam pe celă-l-alt, aș fi avut doi.

Răspunsurile la întrebările din No. 41—44, an III

1. **Întrebare literară.** Care istoric român a trăit 63 de ani, a scris o operă în care a vorbit despre întâmplările din curs de 1654 de ani, și cartea s'a tipărit la 37 de ani după moarte sa? — *Gheorghe Șincai.*

2. **Întrebare istorică.** Care domnitor român a fost călugăr înainte de a muri și a murit mirean? — *Alexandru Lăpușneanu.*

3. **Întrebare geografică.** Care este statul care se mărginește la nord și la est cu un alt stat, la sud și la vest cu oceanul, are o suprafață de 92.346 k. p. și 4.708.178 locuitori? — *Portugalia.*

4. **Șaradă de G. I.** — *Papa-gal.*

5. **Aritmograf.**

C o n f u c i u s
H a i t i
I c a R
N a i b A
A l e P

6. **Ghicitoare.** — *Da.*

Numele deslegătorilor.

Au răspuns la 1 întrebare

Floru (Bogați), d-ra Zoe și Nineta Blândănescu, Isofache Popescu (Găvănești — Buzău), Ion Pruteanu și d-ra Elena Pruteanu (Bacău), V. Costăchescu (Soldănești — Sucéva), N. M. Resteanu (Dobridor — Dolj), Nicolae A. Spiridon (Pătesci — Putna), C. Nisipescu (Măciuca — Vâlcea), Gh. Gv. Heulea (Poiana — Tecuci), Ion Al. Grigoriu (Botoșani), Pr. C. Popescu (Dăbul-Nou — Bacău), N. I. Tănăsioiu (Baia-de-Aramă), Diaconescu Maria (Tg.-Ocna), Ion. S. Burghelca (Ciceani — Tutova), Mărza P. Ion (Babadag — Tulcea).

Au răspuns la 2 întrebări

N. Gh. Dăscălescu, (Petru Rareș — Piatra-N.), I. Tănăsescu (Vădăstrița — Romanați), Victor și Const. Papiian (Craiova), I. Gheorghiu (Cordăreni — Doroholu), Gr. Ionescu (Brănesci — Gorjiu), — M. Bărbulescu, I. Bărbulescu, (Mărășesci — Putna), V. Toescu (Galați), C. Silvénu, preot și C. Mihăescu, cântăreț (Manolésa — Doroholu) Radu I. Brezėnu (Negocesci — Prahova), Nicolae I. Christea, d-ra Casandra Christea, Grigore G. Sighinaș, și Adam Ionescu (Nicoresci), N. Aristide (Pecința).

Au răspuns la 3 întrebări

Miltiade Nicorescu, elev, (Bărlad-Cerodesci-Tutova). — (Bărlad, Lălești-Tutova) ; C. Pannitiu, elev, (Bărlad-Cerodesci) ; S. Filă, învățător, S. Dumbravă și V. Ibrim, învățători, (Cerodesci), d-șorele S. Gheorghiu F. Greceanu, (Lălești) și M. Apostol, (Cerodesci), Gh. Todoriciță (Buhociu — Bacău), D-șora Eleonora Marinescu (Hociung), Fritz Biertrinker (Osica-de-Jos — Romanați), Ion Benescu, (Str. Tăcerii No. 1, Loco), Ion T. Rășină (Ploesci), Petre G. Angelescu, Georgescu-Rimer, Alexandru I. Scarlat, Romu I. Scarlat, George I. Scarlat (Ianca — Brăila), M. Sandovici (Cozia — Fălciu), Petru Gh. Gheorghiu (Grigoresci. — Botoșani, A. R. Ionescu (Brăila), Gr. R. Ionescu (Str. Galați No. 121, Brăila), D. Pătrășcaș (Domnesci).

Au răspuns la 4 întrebări

Mihail I. Cărlănescu (Valea-Boului — Prahova), Pr. Ion Revent (Vutcani — Fălciu), Alexandru Popescu (Dăesci — Vâlcea), G. Popescu (Perieni — Tutova), Maria Gr. Tache (Săscut —

Putna), Elisa Z. Popescu (Cl. IV secundară), Avram Andrei (Eufisala—Tulcea), Paraschiy M. Butucescu (Elev, cl. V primară, Berlescl), Al. Stănculescu (Vânju-Mare—Mehedinți), Gh. Ionescu (Frâila), H. Cernescu, Normalistă (Botoșani), Alexandru I. Tătuiescu (R. Sărat), I. Pr. C. Virfurianu, (Virfuri—Dâmbovița), Ursu I. Vasile (Galați, str. Morilor 86), Luțeniță Mihail (Str. Brăilei, Galați), I. Mihuț, învăț. (Băltanele—Mehedinți), Ion I. Sturzoiu (Robești-Buzău), M-elles Marie et Zoe Blandănescu (Loco), I. Cojan (Valea-Arimilor), Pr. D. Petrescu și Ștefan Ghica (Polovragi—Gorj).

Au răspuns la 5 întrebări

Alexandru F. Hardabela (Bărsioiu), Philomela A. Hardabella (Ionesci), Gheorgho Ulescu (Condeesci—Jalomița), O Negoos, Hyacinthus Phoebus (R. Sărat), Gh. Th. Nichiforescu, N. Stoichită (Coțofeni), Dimitrie Surăianu, (Onescl — Bacău), Vlase I. Bătăurescu (Str. Plantelor No. 3, R. Sărat) St. G. Brădișteanu (Brădesci—Dolj).

Au răspuns la 6 întrebări

I. D. Corăciu (Brădesci—Dolj, gara Coțofeni), Al. Petrescu (Coțofeni—din-față — Doljiu).

Premii deslegătorilor.

1. Dintre cei ce au răspuns la o singură întrebare a eșit la sorți d-l Mirza P. Ion, care va primi 2 cărți: «*Câte-va cuvinte despre dualismul Austro-Ungar de Gh. Adamescu*» și «*Răsboiul nostru pentru neatrănare de G. Coșbuc*».

2. Dintre cei cari au răspuns la 2 întrebări, a eșit la sorți d-șora Cassandra Cristea, care va primi 2 cărți: «*Câte-va cuvinte despre dualismul Austro-Ungar de Gh. Adamescu*» și «*Povestea unei corone de oșel de G. Coșbuc*».

3. Dintre cei ce au răspuns la 3 întrebări a eșit la sorți d-l V. Ifrim, învățător, care va primi 3 cărți: «*Câte-va cuvinte despre dualismul Austro-Ungar de Gh. Adamescu*», «*Povestea unei corone de oșel de G. Coșbuc*» și «*Sintaxa limbii române de o Asociație didactică*».

4. Dintre cei cari au răspuns la 4 întrebări a eșit la sorți d-șora Elisa Z. Popescu, care va primi 3 cărți: «*Câte-va cuvinte despre dualismul Austro-Ungar de Gh. Adamescu*», «*Povestea unei corone de oșel de G. Coșbuc*» și «*Etimologia pentru clasa II secundară de A. Lupu-Antonescu*».

5. Dintre cei cari au răspuns la 5 întrebări a eșit la sorț d-l D. Surăianu, Onescl, care va primi 3 cărți: «*Câte-va cuvinte despre dualismul Austro-Ungar*», «*Povestea unei corone de oșel de G. Coșbuc*» și «*Teatru de familie de C. Grigoriu*».

6. Dintre cei cari au răspuns la 6 întrebări a eșit la sorț d-l Al. Petrescu, Coțofeni, care va primi 4 cărți: «*Câte-va cuvinte despre dualismul Austro-Ungar de Gh. Adamescu*», «*Povestea unei corone de oșel de G. Coșbuc*», «*Caractere morale de I. Popea*, și «*Teorii, viața și idilele sale de Titu Procopian*».

Persónele cari au cîștigat premiile sunt rugate să ne trimetă adresa exactă spre a le expedia cărțile.

MULȚUMIRI

Următorele persoane au bine-voit a donă bibliotecii populare a școlii rurale mixte din Urba Filipesci mai multe volume, după cum se specifică în dreptul fie-căruia:

I. Dr. Mihail Crucénu, 7 volume, diferiți autori și din «Revista copiilor» anul I-ii și al II-ia,

II. Vasile Gr. Gustav, student: Cronica Românilor de Gg. Șincai.

Pentru care sub-semnatul le aduc mulțumirile mele, pentru cărțile donate și marea atențiune ce în tot-d'auna a purtat bibliotecii din localitate.

Ștefănescu.

Dirig. școlii rurale Filipesci.

Aduc respectuoase mulțumiri Onorabilei Administrațiunii a Domeniului Coronei care a bine-voit a dăruî, pentru școlă din cătunul Pisc comuna Cocioc, instrumentele și materialul necesar lucrului manual, în valoare de peste 60 lei.

Ión Bănescu.

Membrii cercului cultural «Gheorghe Lazăr» din București, aduc mulțumiri d-lui Ión I. V. Socec, pentru donațiunea de cărți constând din 67 volume legate într'un mod artistic, 10 ani compleți din cunoscuta revistă «Convorbiri literare» și 6 ani din mult apreciată «Revista Nouă.»

Fapta laudabilă vorbește de la sine, și cred că nu este nevoie de alte cuvinte. Comitetul speră, în acelaș timp, că se vor mai găsi și alte persoane generoase, care să urmeze exemplul dat de d-l Socec.

Au mai donat cărți societății d-nii Leon Alcalay, cunoscutul librar din capitală precum și antiquarii Goldberg și Weissmann, cărora comitetul le aduce mulțumiri.

Ca învățător al școlii de pe Domeniul Coronei Borca, împins de nevoie ce se simțea în școlă prin lipsa cărților didactice, am făcut apel la bunătatea și mărinimea domnului Ion Kalinderu administratorul acestor domenii pentru a dă cărți elevilor săraci și n'a rămas fără rezultat acest apel căci în puțin timp am primit pentru acești elevi toate cărțile necesare.

În interesul cel mare ce domnul administrator îl pune pentru școlă, după dorința sa și tot în acest an, mi s'a făcut din speșele administrației o reparație radicală școlii și locuinței.

A dat atâtea gratificații Învățătorilor și țaranilor cu ocașia visitei sale în acest an.

Apoi bibliotecii școlii, un adevărat tezaur pentru cultură, i-a dăruit numai de doi ani un număr de peste 150 volume, numărând astăzi peste 500 în total.

S'a mai dat acum de curînd lemnul necesar pentru atelier, din care se lucrează obiecte în strug.

În fine, faptele petrecute în trecut și astăzi arată destul de bine dorul de muncă și interesul ce-l poartă școlii d-l Ión Kalinderu, iar eu, ca învățător nou pe acest Domeniū me simt foarte fericit că lucrez sub auspiciile unui asemenea om, prin urmare fiind pătruns de vie recunoștință și admirație față de domnia sa, îi mulțămesc din totă inima pentru tot sprijinul și toate bine-faceriile primite, atât pentru școlă, cât și pentru mine ca învățător.

C Popovici
Învățător

BIBLIOGRAFIE

Au Apărut :

Carte de citire germană pentru Români de dr. Toma Dicescu profesor. De vinzare la librăria Socec Bucuresei cu prețul de lei 3,50.

Comentar la cartea de citire în două fascicole, à 1 leu fascicula, de vinzare la d-l dr. Toma Dicescu autorul, profesor Școala Normală C. Lung.

De acelaș autor au apărut :

Rolul statului și al familiei în educație, Cultura morală a tinerimei, Individualitatea, Deprinderea. Fie-care în broșură a parte, costând numai 0,60 bani. De vinzare la autor.

Prima carte de Religie însoțită de imnuri corale religioase pentru usul școlilor primare urbane și rurale de d-l Cecropid și I. N. Ciocan, institutor și D. G. Kiriac profesor de musică. Prețul 0.40 bani.

Calendarul poporului pe anul 1901. Editura tipografiei Soc. pe acțiuni Sibiu.

Rustice de N. G. Rădulescu-Niger. Prețul 2 lei la toate librăriile.

E R A T Ă

În No. 6. în articolul «Bibliografie» s'a strecurat o greșală : în rîndul din urmă (pag. 158), s'a pus cuvîntul *ei*, când trebuie să se citească *pe-lagrei*.

POȘTA ADMINISTRAȚIEI

M. Ștefănescu Slăvesci: Vâlcea. — cu suma de lei 5 ce ați trimis la 4 Octombrie 1900 v'am achitat pe anul trecut al III-lea, de ore-ce erați neplătit. V'am liberat chit. 18.305. Pe anul al II-lea ați fost achitat cu chit. 16.348 Pentru a nu vi se întrerupe din nou revista, vă rugăm trimeteți abonamentul și pe anul curent, al IV-lea, care a început de la 1 Oct. 1900.

Pr. Sachel. T. Martinescu, Docuzol. — Am primit și achit. pe Al. Popescu cu chit. 18.260, pe Stanciu Mușat cu 18.259. iar pe S. V. cu chit. 18.261, toate pe anul al III-lea. Trimeteți pe anul curent pentru a nu vi se întrerupe revista.

D-lor C. L. Florea și Gh. Șerban, institutori, Dorohoi. — Am primit și v'am achitat pe anul curent al IV-lea, cu chit. No. 8 și 9. Vă mulțumim.

Ion Munteanu, Nicosci. Primit și liberat chit. 18.253 pe anul trecut al III-lea. Trimeteți și pe anul curent al IV-lea pentru a nu vi se întrerupe revista.

Pr. Chiril Chirilescu, Buhalnița. — Primit și vi s'a liberat chit. 18.072 pe anul curent al IV-lea. Vă mulțumim.

E. I. Dinescu, Profesor, Tulcea. — Pe anul curent al IV-lea sunteți achitați cu chit. 18.119; pe anul al III-lea cu chit. 19.001 și pe anul al II-lea, cu chit. 14.626. Pînă la 30 Sept. 1.901 numai datoriți nimic. Vă mulțumim.

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvintul, iar pentru anuinciurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 in sus, prețul pentru fie-care cuvint este numai de 4 bani.

Textul pentru pregătirea lecțiilor, de Eugen Tisescu învățator, elegant lucrat.

Pentru institutori . . . lei 3,50
» învăț. pe cursuri. » 3,50

Adresați comanda însoțite de cost, plus 50 bani porto, domnului Eugen Tisescu, Bacău.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Biserica Cotroceni, Bucuresci. — Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brazi, Pini austriaci, Thuia și altele. Stupi, Trandafiri, etc.

BAŢCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. imi părțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din cari 150 fr. vërșati.

Comitetul central:

.....	la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,	
Esquire	”
G. I. Gosen	”
Viscount Duncannon	”
Hon. H. A. Larvrence	”
M. Adolphe Vernes	à Paris
M. Charles Mallet	”

Director general la Bucuresci,

M. Dimitrie de Frank.

Director: M. C. A. Stolz

» ajutor: M. E. E. Goodwin

Censori: Ioan Kalinderu, Principele Demetru Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, Bucuresci
Sucursala la Brăila, Agenția la Londra.

Primăria orașului Bucuresci

PUBLICAȚIUNE

Pentru ca listele electorale ale Capitalei pe anul viitor 1901 să fie cât se poate mai exacte, Primăria a hotărât să începă mai de timpuriu lucrările pentru alcătuirea acestor liste.

Tot de-odată aduce la cunoștința tuturor că ori-ce cereri referitoare la in-

scrieri ștergeri și rectificări in liste se pot adresa chiar de acum.

Cererile sînt scutite de timbru, pe baza legii electorale: ele vor însoțite de actele pe baza cărora se motivează cererea.

Primar (ss) I. Bărbătescu.

Secr. general, (ss) I. Popescu.

Octombrie, 1000.

No. 41.003

3678

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCURESC

Capital în acțiuni întreg vërșat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime și daune » 3.955.688.76

Idem format din capital și alte rezerve » 1.075.842.60

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-președinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

«Naționala» asigură contra incendiului, a grindinei, contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viață sînt primite în toate combinațiunile obicinuite ca: *cas de mörte*, *supraviețuire*, *zestre* și *rentă*. Sediul social în palatul Societății din str. Dömniei No. 12, Bucuresci. Reprezentantă generală în Bucuresci, str. Smărdan No. 4. Agenții în toate orașele din țară.

Societatea de Basalt Artificial și de Ceramică de la Cotroceni.

Capital social Lei 2.500.000 deplin vërșati
Sobe de portelan albe și colorate

Reprezentanța generală pentru totă țara

ZWEIFEL & Co. (Bucur. Calea Moșilor No. 81.
Iasi, str. Mitropoliei No. 2.
Galați, str. Egalității No. 48.)

În curând va apare cunoscutul și elegantul:

Calendar al Minervei

Pe anul 1901

Acest calendar e o adevărată lucrare artistică de o valoare neprețuită la noi în țară.

Voluminos, bogat în cuprins, variat în ilustrații și suplimente artistice, elegant în exterior, el se presintă în fie-care an și **MAI CU SEAMĂ ÎN ANUL ACESTA**, fără pereche și fără concurență pe acest teren.

Prețul 1 leu.

Cel mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vinde eftin

LA TOATE SEZOANELE

București, Calea Victoriei 27, lângă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95

- » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
- » » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95 13,95

- » » facon Klappe, 15,95
- » » pentru d-niiofiți, 14,95, 13,95

» » cu nasturi, 15,95, 14,95

» glace vax cu nasturi, 15,95, 14,95

» chevr. cu elastic. 15,95, 14,95, 13,95

» » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95

- » » beseturi, 14,95, 13,95
- » » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
- » » nasturi, 14,95, 13,95

» » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofii pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95

- » chevreaux american, 9,95
- » » franțuzesc, 12,95
- » color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
- » » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95

- » chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
- » » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95

» » High-Liffe, 16,95

» color. 12,95, 11,95, 10,95

» » High-Liffe, 15,95, 14,95

» » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofii pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

5,95, 4,95.

Ghete pentru băieți, fete și copii

Pentru băieți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95

- » fete 6,95, 5,95, 4,95
- » copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95

Numai la toate sezoanele se poate găsi încălțăminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magazinul la toate Sezoanele lângă Poliția București, Calea Victoriei 27, București.

5%

Cupon de reducere pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avea un scădemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.